

2001: comença un mi·lenni de **sexe fred**

Les noves tecnologies revolucionen la pornografia. El cinema, el vídeo i les revistes X són història. Ara els consumidors recorren a Internet, el DVD i les càmeres web. El sexe electrònic genera col·lossals beneficis econòmics. I també un debat polèmic entre els qui el consideren un alliberament de la fantasia i els que el veuen com un substitut repressor de les relacions humanes.

Fins fa poc de temps, els consumidors de sexe i pornografia sadollaven les seues inquietuds carnals visitant les sales de cinema X, llogant vídeos per a adults o comprant revistes als *sex-shops*. Però l'arribada d'un nou mil·lenni ha revolucionat per complet la indústria del sexe i la seua concepció. Les noves tecnologies han disparat el consum de l'erotisme en totes les seues manifestacions. Un exemple: el 80% dels continguts d'Internet estan units al sexe i a la pornografia. El 70% del rendiment econòmic que mou el pagament per visió en la xarxa té també relació amb el sexe. No obstant això, són pocs els usuaris que admeten obertament que consumeixen porno a través d'Internet.

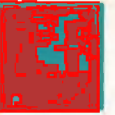
Es una qüestió d'hipocresia, perquè la xarxa assegura a l'usuari, precisament, gaudir d'impunitat. L'afecionat al porno, anònimament, pot visitar centenars de pàgines web de temàtica sexual sense revelar més dades que les del seu compte corrent. Major discreció, impossible. Res a veure amb les compromeses visites als *sex-shops* o els furtius recorreguts pels apartats racons de qualsevol videoclub.

Res a veure tampoc amb els ja llunyans anys 70, quan les relacions sexuals eren lliures, vives i plurals. La sida va ensorrar tot això i les alternatives eròtiques *fredes* i solitàries han viscut des dels 80 una progressió implacable. Des dels 90, l'aplicació de l'electrònica a la indústria sexual ha anat potenciant un onanisme cada vegada major i més sofisticat que ara esclata en plenitud. Molts sociòlegs s'han pronunciat ja sobre el fenomen, que han descrit com un símptoma del procés de deshumanitza-

ció i alienació pel qual passen actualment les relacions de parella i el mateix ésser humà. Segons aquest punt de vista, el sexe tecnològic escenificaria l'enderrocament de la cultura occidental, que ja ni tan sols és capaç de fer que les persones es comuniquen sexualment de forma social. I escenificaria també la insatisfacció d'un sistema materialista i incomunicat que potencia l'evasió a través de la tecnologia.

Altres opinions, però, com la de l'escriptora nord-americana Lisa Palac —autora del llibre *Digital sex*— apunten en sentit contrari. Per Palac, el sexe electrònic representa un alliberament total. Una revolució que permet que les fantasies de cada persona s'expressen lliurement, sense repressions de cap tipus. És a dir, sense les repressions de la mateixa societat. Certament, el debat recorda la vella polèmica entre "apocalíptics" i "integrats" que recollia Umberto Eco. I mentre es desenvolupa la controvèrsia, la indústria sexual s'hi mostra aliena i fa camí transformant-se a ritme tecnològic.

Barcelona: sexe al ciberespai. Al nostre país creixen les companyies dedicades a oferir erotisme a través d'Internet. Les més importants s'aglutinen al voltant de Barcelona. Per exemple: el grup Private, originari de Suècia, però establert des de fa anys a Sant Cugat, és un dels imperis de l'erotisme dur que ha gaudit de més projecció durant la darrera dècada. I en gaudirà de molta més en aquest any 2001. Private tenia només una revista, que editava en diversos idiomes. Ara és un autèntic *holding* X del ciberespai. Les pàgines oficials de Private reben prop de deu milions de visites mensuals, i, a través d'elles, pro-



mociona un dels seus principals productes: el cinema. Perquè Private és un dels referents de la producció de cinema porno en tot el món. L'any passat va subscriure un contracte de col·laboració per co-produir films per a adults amb la popular revista nord-americana *Penthouse*. Són pel·lícules de gran qualitat formal i de temàtica sexual *dura* creades per competir amb els films X facturats per les productores tradicionals dels Estats Units. Títols com *Fashion* o *Call girl* han estat realitzats de forma molt avançadista. D'alguna manera, recorden l'esperit de pel·lícules com *Sex* o *Latex*, del realitzador Michael Nin, cintes que jugaven amb una estètica electrònica i futurista, pròpia de temps tecnificats, on el sexe era un element molt sec, fred i maquinal.

Private es caracteritza per la hiperactivitat. Dirigida per l'empresari Berth Milton Jr, l'empresa factura anualment prop de 4.000 milions de pessetes... però les seues expectatives immediates són molt més ambiciosos. El passat novembre, Private va signar un contracte amb la companyia Altavista, la major empresa de recerca en Internet. Aquesta opció de recerca en la xarxa és utilitzada per un 73% dels navegants globals. Altavista té més de 50 milions de peticions de recerca en tot el món. Compta amb més de 350 milions de pàgines i amb un índex de més de 35 milions de documents. Amb aquest acord, Private espera incrementar notablement el nombre de visites a les seues pàgines en la xarxa. "Estem encantats amb aquesta aliança estratègica -ha dit Berth Milton- i esperem beneficiar-nos amb un gran augment del tràfic directe de navegants als nostres llocs web de pagament en Internet".

L'hegemonia de Private en el negoci sexual de la xarxa s'aprecia també en el creixement les seues webs destinades a oferir actuacions en directe. A través de *privateline.com*, *muyprivado.com* o *private.com*, els usuaris poden assistir a espectacles de sexe en viu a canvi, això sí, d'unes 27.000 pessetes l'any.

A banda de Private, a Barcelona hi ha dos grans punts més de referència del sexe en directe en Internet. El primer ve de la mà de la llegendària sala d'actua-



CARME PUERTOLAS / EL TEMPS / MARC VILA

El sexe a través de l'ordinador i les aplicacions futuristes de realitat virtual revolucionen el sexe de consum.

cions Bagdad. En l'escenari de Bagdad han actuat els noms del porno que més ha promocionat la indústria del sexe catalana (Holly One, Nacho Vidal, Toni Ribas o Sara Bernat, entre altres) i ara l'espectador, a través de l'adreça bagdad.com, també pot contemplar els espectacles en directe a través de la xarxa. De fet, fins i tot pot sol·licitar als actors que executen un *número* eròtic determinat. La tarifa per a l'usuari s'acosta a les cinquanta pessetes per minut.

L'altra referència catalana és la companyia de l'empresari Pablo Garrido. El seu nom és Sexolé. Garrido té la primera revista eròtica del nostre país establerta a Internet. A través de sexole.com i sexole.tv, l'aficionat pot observar actuacions de *striptease* per poc més de quaranta pessetes el minut. També pot mantenir converses en directe amb les actrius en qüestió i pot comprar tota mena d'objectes eròtics en un gran *sex-shop* que rep mensualment més de 500 comandes. "Hem arribat a tenir més de 30.000 visites en un sol dia", assegura Garrido. "És una xifra més que respectable; tenim gran varietat de serveis, i això ens converteix en una empresa molt suggestiva per a l'usuari". "Tenim espectacles en directe, joguines sexuals, pel·lícules porno casolanes, fotografies x... tenim de tot".

Un 'Gran Hermano' del sexe. No només Garrido i la seua empresa tenen de tot. Arreu d'Internet, l'oferta de mercaderia visual relacionada amb el sexe és aclaparadora, en totes les vessants imaginables. L'última moda que mana al ciberespai és la de les *webcams* o càmeres web, és a dir, webs a través de les quals el navegant pot accedir en directe a les escenes que recull una càmera electrònica. L'usuari contempla, previ pagament, escenes sexuals quotidianes protagonitzades per gent "normal", per gent tan anònima com ell mateix: és el triomf del *voyeurisme*. És la translació a l'electrònica de l'ànima de les pel·lícules porno casolanes –protagonitzades per aficionats– a les quals ha fet referència Pablo Garrido. És també la translació a l'electrònica eròtica de la possibilitat d'observar obscenament individus mediocres que va explotar el programa te-



Unes actrius de Private, companyia establerta a Barcelona que és capdavantera en el negoci de la pornografia a través d'Internet. Oferir sexe en la xarxa és la seua gran inversió.

levisiu *Gran Hermano*. Al capdavant, com en altres aspectes –el salt del format cinema al format vídeo, l'aplicació d'Internet a l'erotisme, etcètera–, la indústria del sexe és un reflex de la indústria convencional de l'espectacle i també de l'evolució mateixa de les preferències genèriques de la societat que la consumeix.

Així, a l'estat espanyol, la càmera web casolana més famosa és la dels madrilenys Juani i Jorge, un matrimoni que ofereix, en directe i les 24 hores del dia, la seua vida privada a qui es connecte a la seua adreça (www.camps.com). Aquesta desinhibida parella ven la seua intimitat a través de moltes càmeres situades en tots els racons del seu apartament. Juani i Jorge retransmeten tots els seus quefers domèstics. Des que s'alcen del llit i es desdunten fins que trauen a passejar al gos o –és clar– fan l'amor davant les càmeres.

Com ho va ser en el seu moment *Gran Hermano*, aquesta experiència ha estat un èxit de grans dimensions. El matrimoni rep més de 10.000 visites diàries d'internautes, prop de 300.000 missatges electrònics cada dia i els seus ingressos s'han convertit en astronòmics. Ells han demostrat que qualsevol que es mostre disposat a fer qualsevol cosa prohibida, avui pot aconseguir fama i diners.

Hi ha més milers de càmeres web. Algunes són il·legals: faciliten delictes penats fins i tot amb la presó perquè estan instal·lades en lavabos públics i guardaroques de grans magatzems. Altres transmeten continguts surrealistes molt provocadors. En www.absolutecourtney.com una jove de 18 anys retransmet tot allò que succeeix al seu dormitori. Altres webs apunten directament a continguts més escabrosos. Aquest és el cas de www.peepeeteens.com, on diverses adolescents mostren les seues parts íntimes mitjançant microcàmeres instal·lades en el wàter. Tot un festival escatològic, com el que també ofereix al públic www.watersports.com, una adreça que mostra les interioritats de diversos lavabos públics.

Aquest allau de temàtiques explícites circula lliurement per la xarxa a l'abast de qualsevol. De fet, la setmana passada la Guàrdia Civil va detenir a Altea un ciutadà alemany acusat de vendre pornografia infantil per Internet, i aquesta és la tercera detenció relacionada amb tràfic de pornografia infantil que s'efectua en pocs mesos en la zona d'Alacant. Per evitar que els menors accedesquen a webs relacionades amb violència, pornografia, pedofília, sadomasoquisme, sectes, zoofília o drogues, s'han creat filtres específics que detecten aquest tipus de pàgines. El filtre e-optionet és



MARC VILA

La temàtica específica de tall sadomaso creixerà amb el porno electrònic.

una d'aquestes mesures de seguretat, i és contractat per pares de casa nostra que volen impedir als seus fills l'accés a les zones més dures de la xarxa.

El futur del lleure sexual. I com que les noves tecnologies estan redefinint a velocitat d'infart la indústria del sexe, distints càlculs especialitzats apunten que en no més de dos anys el vídeo pornogràfic tradicional serà ja història. I ho serà perquè el format DVD —un lector digital de grans prestacions— es consolidarà definitivament al nostre mercat. Els avantatges del DVD respecte al vídeo són molt grans. La qualitat d'imatge del DVD és el doble que la del sistema VHS. Permet escoltar el film en

molts idiomes distints i accedir directament a qualsevol escena escollida. Les pel·lícules en aquest sistema inclouen biografies dels actors i les actrius. Tot un allau de factors que juguen en favor de la pornografia creada per a aquest sistema. Per a l'afecionat al gènere, el DVD és molt més còmode, resistent i útil que el VHS. Actualment, ja el 35% de les vendes de DVD les generen productes X. Private és també companyia capdavantera en aquest sector, i els seus productes per a DVD ofereixen una qualitat difícil de superar.

L'ascendència dels nous formats tecnològics audiovisuals es va deixar notar amb força en l'última edició del Festival Internacional Eròtic de Barcelona, celebrada la passada tardor. Allí es va presentar a concurs *Bailando en la oscuridad* —res a veure amb *Dancer in the dark*, la reconeguda pel·lícula de Lars Vont Trier que protagonitza la cantant Björk—, el primer film porno català enregistrat directament en format digital per a Internet. La seua actriu principal és Sara Bernat, "l'huracà de Terrassa".

Ara bé: l'última sensació electrònica és la de les nines inflables de goma super sofisticades. Són models que poden arribar a costar un milió de pessetes i que es fabriquen *ad-hoc*, atenent les preferències i capricis dels consumidors. Hi ha diverses adreces a Internet on es poden adquirir aquestes fredes criatures: www.realdoll.com o www.chrisnee.com en són dos exemples. Com que la indústria porno produeix essencialment per a l'home, sembla que encara no fabrica ninots masculins equivalents per a clien-

tela femenina. En canvi, ja hi ha enregistrat un llarg-metratge titulat *Real doll. The Movie*, on el veterà actor porno nord-americà Ron Jeremy copula amb una d'aquestes nines.

Però encara hi ha molt per desenvolupar en el sexe tecnològic. La fita que persegueixen els creadors de mercaderia X és l'aplicació fluida als seus productes dels últims avenços en realitat virtual. Un casc amb monitor de cristall líquid i visió estereoscòpica (coneguts com *eyephone*), un guant de dades que transmeten estímuls (*data glove*), un vestit ple de sensors corporals (*data-suit*), una pròtesi fàl·lica per a dones (*cyberdildo*) o un artefacte genital per als homes (*robosck*) són alguns d'aquests avenços. Però l'usuari no pot fer encara molt més que experimentar-hi en fires temàtiques sobre realitat virtual, ja que no hi ha encara accés comercial normalitzat a aquests aparells. I, a més a més, les imatges virtuals antropomòrfiques a les quals donen accés són lluny, de moment, de reproduir els estímuls excitants que pot transmetre l'ésser humà. No obstant això, el mateix Ron Jeremy vaticinava fa cinc anys en una entrevista a aquest setmanari (vegeu EL TEMPS, núm. 581) que el futur del negoci del sexe "es troba en la realitat virtual". "D'aquí uns anys podrem practicar sexe amb prostitutes hologràfiques als bordells". "El futur és de les holoputes", sentenciava. Però en realitat, serà només d'aquells que comercialitzen la idea.

Joan M. Oleaque
Manuel Valencia



Imprescindibles

EL MÓN EL 2001 ▶ 900 PTES.

EL TEMPS DEL 2001 ▶ 600 PTES.

Podeu demanar-los al quiosc o,
per telèfon, al 902 13 10 25